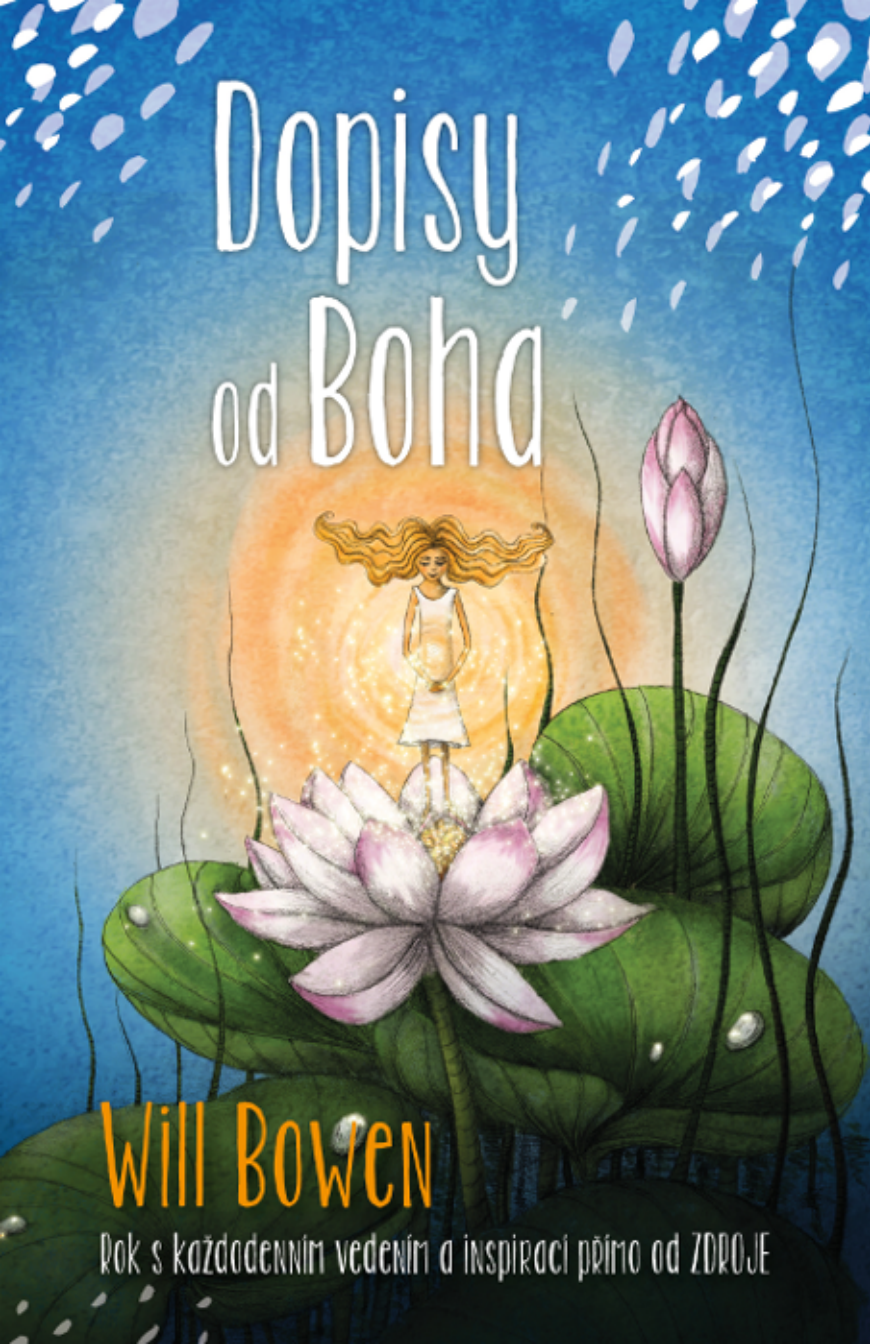

Dopisy od Boha

Will Bowen

Rok s každodenním vedením a inspirací přímo od ZDROJE

Dopisy od Boha

Dopisy od Boha

Will Bowen

*Mé matce, která mě učila,
že Bůh nemá žádná vnoučata,
jen děti.*

Dopisy od Boha

Will Bowen

Z anglického originálu *To you; love, God* přeložila Petra Vlčková

Redakční úprava Vlastimil Lapáček

Produkce blízko sebe s.r.o.

Ilustrace a návrh obálky Lucie Ernestová, www.lucieernestova.cz

Grafická úprava a sazba Art D, www.art-d.com

Elektronické formáty připravil KOSMAS, www.kosmas.cz

Vydalo nakladatelství Synergie Publishing SE

www.synergiepublishing.com

První vydání

Copyright © 2014 by Will Bowen

Translation Copyright © 2020 Synergie Publishing SE

This translation published by arrangement

with Will Bowen c/o LevelFiveMedia LLC.

ISBN 978-80-7370-558-9 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-7370-562-6 (e-kniha)

OBSAH

LEDEN	PROBUĎ SE	13
	ÚNOR MILUJ	45
BŘEZEN	PUSŤ SE	75
	DUBEN VĚŘ	107
	KVĚTEN KONEJ	139
ČERVEN	PROMĚŇUJ	171
	ČERVENEC SMĚŘUJ	203
SRPEN	PŘEKRAČUJ	235
	ZÁŘÍ KULTIVUJ	267
	ŘÍJEN PLYŇ	299
LISTOPAD	OCENŮJ	331
PROSINEC	VZKVVĚTEJ	363

ÚVOD

Radost je spolehlivou známkou Boží přítomnosti.

PIERRE TEILHARD DE CHARDIN

Připadal jsem si jako žonglér, který roztočil moc talířů. Možná si vzpomenete na staré televizní varietní programy, jako bylo *Show Eda Sullivana*, ve kterých estrádní umělci bavili publikum tím, že na jevišti roztočili co největší počet talířů na krátkých tyčích. Talíře na tenoučkých tyčkách rotovaly kolem své osy, připomínaly podivuhodná gyroskopická zařízení a zdálo se, že popírají zemskou gravitaci.

Máte-li na tyči jen jeden talíř, je vcelku snadné ohlídat, aby ho dostředivá síla při rotaci udržela ve vzduchu. Jestliže však roztáčíte další a další talíře, je čím dál tím těžší mít je všechny pod kontrolou a zajistit, aby se žádný nezřítíl k zemi.

Takový žonglér pak pobíhá hekticky od jednoho talíře k druhému, aby zpomalující talíře znovu roztočil takovou rychlostí, která je dál udrží ve vzduchu. Dříve nebo později se nevyhnutelně dostane do situace, kdy bude muset buď přestat přidávat další talíře, nebo bezmocně přihlížet tomu, jak se některé tříští o zem.

Pravděpodobně jste se jako takový žonglér už také někdy sami cítili.

Každý rok nám život nakládá další a další talíře k těm, které už máme na starosti. Postupně také zjišťujeme, že naši zodpovědnosti je nejen dohlížet na vlastní talíře, ale že na nás závisí i osud talířů dalších lidí. A tak nakonec pobíháme horečně sem a tam, abychom všechno udrželi v chodu a nic neskončilo v troskách.

Jsem pastor, a tak je mým úkolem starat se o to, aby se točily duchovní talíře v mé kongregaci. V prvních letech jsem na svém prvním působišti byl svědkem toho, jak z nedělní bohoslužby odcházeli všichni se svými duchovními gyroskopy roztočenými na plné obrátky. Vyráželi z kostela v radostné náladě, plní nadějí a s pocitem, že jasně vnímají vnitřní spojení s Bohem.

V naší kanceláři bylo obvykle ticho a klid od pondělí až do středy, ale ve čtvrtek začaly vyzvánět telefony a spousta lidí potřebovala duchovní konzultaci a modlitbu. V pátek odpoledne se před našimi dveřmi už tvořily fronty a lidé museli dlouho čekat, až se dostanou na řadu.

Ze všech telefonátů i osobních setkání se všemi těmi báječnými lidmi bylo jasné, že jenom potřebují duchovní posilu. Potřebovali pocítit víc bezpečí, podpory a lásky. Stručně řečeno, potřebovali znovu roztočit své talíře.

Zdá se, že duchovní inspirace má krátkou životnost. Nedělní bohoslužba v nás možná zažehne novou jiskru porozumění, vlije do nás novou naději a poskytne vzpruhu, ale květ této růže rychle uvadá pod náporom negativity v naší společnosti.

Náš sbor se rozrůstal a na bohoslužby chodilo stále víc lidí, jenomže já jsem na sobě úměrně tomu pozoroval, jak jsem čím dál tím vyčerpanější z usilovné snahy udržet všechny talíře v potřebných obrátkách. Moje vlastní talíře se povážlivě kymácely a stoupalo riziko, že se kvůli tomu zřítí k zemi i mnohé talíře těch, které jsem duchovně provázel.

Jednoho dne jsem se probíral záplavou e-mailů, a při tom mě napadlo, *jak by bylo skvělé, kdyby Bůh mohl všem poslat každý den e-mail, jen aby nám připomněl, že je tady, že nás miluje, že to dobře dopadne a že máme všechno, co potřebujeme.*

V tu chvíli jsem z vnitřního impulzu otevřel okno nové zprávy a napsal: „Dopisy od Boha“. Potom jsem co možná nejstručněji a nejpoetičtěji, jak jen jsem dokázal, rozepsal, co bych si přál, aby mi Bůh poslal v e-mailu, kdyby to bylo možné.

Připadalo mi, že si troufám příliš a že jsem nehodný takového

úkolu. I když se tím snažím zlepšit život druhým, kdo jsem, abych promlouval za Boha? Přesto jsem daný e-mail a po něm další rozeslal na všechny adresy v naší databázi a brzo nato začaly přicházet reakce. Lidé odepisovali a děkovali:

- „Moc děkuju za dnešní tak inspirativní slova.“
- „Moje kamarádka mi přeposílá vaše nádherné e-mailové zprávy. Jsem za ně moc vděčná! Pokaždé se mě hluboce do-
tknou a inspirují mě.“
- „Ani netušíte, jak moc pro mě tyto vzkazy znamenají. Opravdu promlouvají k mé duši.“
- „Jako kdybyste mluvil přímo ke mně. Děkuju!“
- „Bůh žehnej vám i všem ostatním, kdo mají zásluhu na tom, že se tyto perly lásky šíří vesmírem.“
- „Mám moc ráda vaše každodenní maily.“
- „Vaše vzkazy mě pokaždé zahřejí u srdce.“
- „Jsem z nich nadšená!“

Příjemci se ovšem začali ptát, kdo tyto e-maily píše. Zdrženlivě jsem krčil rameny a jednoduše odpovídal: „Bůh.“ S tím se nikdo nechtěl spokojit.

Jednou odpoledne zabzučel intercom a naše církevní sekretářka mi sdělovala, že má před sebou jednoho ze členů naší rady – nesmlouvavého vždy zamračeného osmdesátiletého pána –, který se dožaduje informace, z jaké knihy opisujeme ty „Dopisy od Boha“.

„Co mu mám říct?“ ptala se mě v panice.

Těžce jsem polkl. „Pověz mu, že to není z žádné knihy. Že to píše Bůh.“

Slyšel jsem, jak mrzoutskému nestorovi vyřizuje můj vzkaz, a pak bylo na okamžik ticho. „To je škoda,“ prohlásil potom starý pán. „Chtěl jsem tu knížku koupit jako dárek všem svým kamarádům.“

Tu knihu teď čtete.

V průběhu let mi tyto vzkazy radikálně zlepšily život. Vzhledem k tomu, že je technicky píšu já sám, to může znít trochu divně. V určitém ohledu však cítím, že jsem je přestal psát a místo toho vzkazy začaly psát mně. Posadil jsem se k počítači a v duchu jsem myslel na určité téma nebo problém, a pak se mi prsty rozeběhly po klávesnici jakoby samy od sebe, vytukávaly odpovědi, které jsem hledal, poskytovaly vedení, které jsem potřeboval, dávaly ubezpečení, které mi chybělo, a zahrnovaly mě láskou, po které jsem toužil.

Paradoxně nebylo nijak překvapivé, že lidé na zprávy, které jsem s nimi sdílel a které občerstvovaly mou vlastní duši, reagovali podobně: „To je přesně to, co jsem potřebovala slyšet. Děkuju!“

Dnes to cítím tak, že tyto vzkazy proudily skrze mě. Znovu jsem se zamyslel nad tím, co jsem dřív pokládal za rouhání – že by Bůh mohl mluvit skrze mě –, a uvědomil jsem si, že je-li Bůh všude, pak je také ve mně. A když jsem našel Boha v sobě, viděl jsem, jak se odráží v celém mém dosavadním životě.

Doufám, že zprávy v této knize roztočí váš talíř.

A při čtení také zvažte možnost, že byste si i vy sami mohli psát své „Dopisy od Boha“ o tom, co právě řešíte a co vás třeba trápí. Můžete se zamyslet nad tím, čím zrovna procházíte, a začít psát – ať už ručně perem na papír nebo do počítače –, co byste si přáli, aby vám Bůh k vaší situaci řekl. Kdyby váš dnešní problém viděl Bůh svými nezměrnými, nekonečnými, láskyplnými a všemocnými očima, co by vám k tomu řekl?

Zkuste to a brzo začnete vnímat boží přítomnost a uvědomíte si, že žonglér a talíř jsou ve skutečnosti jedno.

J Á J S E M

Já jsem příčina i následek

Já jsem zároveň sjednocený i mnohý

Já jsem počátek, střed i konec

Já jsem otázky stejně jako odpovědi

Jsem vztažená ruka i tvář, která cítí její dotek

Já jsem otec a jsem také dítě

Já jsem život a víc

JÁ JSEM BŮH

Probud' se

Každé ráno otevíráš oči a tiše přecházíš
z jednoho snu do druhého.

V průběhu dne to vypadá, že jsi vzhůru
a bdělý, ale ve skutečnosti se necháváš unášet
mořem svých vlastních myšlenek a obav.

V prchavých okamžicích, vyvolaných
buď náročnou výzvou nebo radostným
vzrušením, se probereš a zahlédneš svou
vlastní dokonalost. Obdivně vzdychneš a zas
se zanoříš mezi stíny – naživu, ale spící.

Je čas setřást ze sebe dřímotu.

Je čas otevřít oči, abys spatřil
svět takový, jak já jej vidím.

Je čas povstat, vztyčit se v celé výšce
tvého ducha a kráčet ve světle.

Je čas, aby ses probudil.

PROBUĎ SE

1. LEDNA

Probud' se a vnímej strasti a trápení těch, kdo jsou kolem Tebe. Jejich břímě je stejně těžké jako to Tvoje.

Probud' se a uvědom si, že jsou ochotní sdílet s Tebou tvůj náklad a provázet Tě na Tvé cestě.

Probud' se a věz, že to, co jsi pokládal za maličkosti, je důležité.

Probud' se a věz, že to, co jsi pokládal za důležité, jsou nepodstatné drobnosti.

Probud' se do své vlastní naprosté jedinečnosti.
Probud' se do své vlastní jednoty, do sjednocení se mnou a se vším.

Probud' se a uvědom si, že tento život jednoho dne skončí.
Probud' se a buď si jist, že Tvůj život je věčný.

PROBUĎ SE

2. LEDNA

Máš schopnost snít, a díky tomu můžeš
předurčovat svou budoucnost.

Máš schopnost odpouštět, a díky tomu můžeš
odlehčit své duši.

Máš schopnost věřit, a díky tomu můžeš
udávat směr tomu, co bude následovat.

Máš schopnost růst, a díky tomu můžeš
prožívat věčné mládí.

Máš schopnost vnímat moji přítomnost, a díky tomu
znáš lásku, společenství, vedení a přijetí.

Čím víc budeš prozkoumávat a využívat své schopnosti,
tím víc se budeš probouzet do požehnání, jakým
Tvůj život vpravdě je.

PROBUĎ SE

3. LEDNA

Rozjasní se Ti. Najednou Ti to všechno dojde
a dostaneš se do mnohem hlubší roviny porozumění.

Procitneš do nového uvědomění.

Pak zapomeneš.

Vrátíš se po spirále tam, kde jsi byl předtím.

Znovu usneš.

Netrap se tím.

Duše, která procitne do nové úrovně, se tam jednou
zase musí vrátit.

Když budeš cítit, že couváš a propadáš se zpátky, buď k sobě
laskavý a láskyplný. Je to příležitost upamatovat se na to,
kde už nechceš být, a uvědomit si, že Tvým citovým
zázemím je nová, vyšší úroveň.

To je proces, jakým se probouzí Tvá duše.

Tak to v životě chodí.

PROBUŤ SE

4. LEDNA

Některé pevné stoličky mívají tři stejně dlouhé nohy.

I když na takovou stoličku zatlačíš sebevíc,
vždy dvě nohy společně odolají Tvému tlaku,
takže se trojnožka jen tak nepřevrátí.

I Tvoje základna má tři pevné části.
Skládáš se z mysli, těla a ducha.

Jestliže se některá část zakymácí, možná trochu klopýtneš,
ale ostatní dvě Tě podrží, dokud zas nenajdeš rovnováhu.

Všechny tři části Tvé trojčlenné podstaty potřebují
Tvou láskyplnou pozornost.

Dnes

Povznes svou mysl četbou.
Posilni své tělo cvičením.
Kultivuj svého ducha modlitbou.

PROBUĎ SE

5. LEDNA

Daleko v moři se téměř nepostřehnutelně začíná
nad povrch širé modré hladiny zvedat vlna.

Dává se do pohybu a roste.

Začíná se pěnit.

Nabírá jasnější tvar.

Jakmile se vlna utvoří, nikdy neodbočuje.

Jednoznačně míří stále stejným směrem.

Během doby je čím dál tím větší, vzdouvá se a mohutní, až se
jako hromová hora přivalí k pobřeží a roztříští se o břeh.

Potom se tiše a klidně stáhne zpátky a znovu se stane
nerozlišitelnou součástí oceánu.

Takový je Tvůj život.

PROBUŤ SE

6. LEDNA

Zajedeš k drive-thru. Před sebou máš panel s nabídkou jídel: sendviče, saláty, přílohy a ledasco dalšího.

„Co to bude?“ ptá se Tě příjemný hlas.

Všechno, co mají v nabídce, zní lákavě. Můžeš si vybrat ze spousty možností a bojíš se, aby sis nevybral špatně. Nechceš riskovat, že si vybereš něco, co Ti nebude chutnat, a tak tam dál nerozhodně sedíš a ostatní auta Tě předjíždějí.

Co když si nemůžeš vybrat špatně? Každá volba Ti samozřejmě přinese nějaký výsledek, ale zároveň si to můžeš propříštitě rozmyslet a objednat si něco jiného. Životní rozhodnutí stejně jako objednávky jídel nebývají nezměnitelné.

Dnes se odvaž vyzkoušet něco nového. Třeba Tě to přiměje k úsměvu nebo Tě to nakopne.

Takže, co to bude?

PROBUĎ SE

7. LEDNA

Ležíš na paži a váha Tvého vlastního těla Ti omezuje krevní oběh v ruce. Za chvíli Ti celá paže zdřevění a znecitliví.

Po nějaké době to začne být nepříjemné.

Nepohodlí Tě přiměje se z paže odvalit a v ruce pocítíš mravenčení, jak se do ní znovu žene krev.

Znecitlivění ruky způsobila skutečnost, že bylo omezené její spojení se zdrojem.

Někdy Tvého ducha tolik zatíží negativní lidé a situace, že také tak otupíš a znecitlivíš.

Neboj. Právě tak jako s rukou budeš i v tomto případě pociťovat stále větší nepohodlí, dokud něco neuděláš pro to, aby ses osvobodil.

Možná při tom budeš nervózní a nejistý – jako bys cítil mravenčení, jako by Ti tělem procházelo tisíc malých šoků. Časem se z toho však dostaneš a probudíš se do radostného života, takového, jaký máš žít.

Dnes zauvažuj nad tím, kdo nebo co blokuje Tvé emoční zásobování, a udělej, co můžeš pro to, aby Ti odlehlo.

PROBUĎ SE

8. LEDNA

Život je řada sněhových vloček.

Představ si, že sleduješ sněhovou vločku, která se vířivě snáší k zemi. Pak skončí u Tvých nohou, zdánlivě k nerozeznání od miliard dalších.

Tvé dny jsou jako sněhové vločky. Každý je jedinečný a uplyne dřív, než se naděješ.

Věnuj tomuto dni stejnou soustředěnou pozornost jako té jedné sněhové vločce. Nesrovnávej ho s ostatními a nepřej si, aby byl jiný, než je. S otevřenou náručí přijmi všechno, co Ti přináší.

Probud' se a uvědom si, že Tvé dny, stejně tak jako sněhové vločky, se jednoho dne završí.

Otevři oči. Věnuj plnou pozornost tomu dni, který probíhá právě teď, a pak ho nech jemně spočinout u svých nohou.

Už nyní se začíná tvořit další nový a zcela jedinečný den.

PROBUĎ SE

9. LEDNA

Tvé tělo tančí společně s emocemi.

Je těžké poznat, kdo v tomto tanci vede
a kdo se nechává vést.

Pocítíš štěstí a hned nato se usměješ.
Usměješ se a hned nato pocítíš štěstí.

Tělo a emoční stav jsou jeden pro druhého
jako záložní systém.
Pohybuj se mladistvě, a budeš se mladistvě cítit.
Budeš se cítit mladistvě, a automaticky se tak
budeš i pohybovat.

Využij to, co je pro Tebe snadnější, abys stvořil takovou
realitu, jakou si přeješ.
Jednej jako člověk, kterým se chceš stát, a budeš se tak cítit.
Cít' se jako člověk, kterým se chceš stát, a budeš tak jednat.

Obě cesty vedou ke stejnému cíli. Vydej se tou,
která je pro Tebe dnes schůdnější.